

til dels sandt; men det er saamænd ikke, fordi vi ere bedre end andre Folk, men snarere fordi vi ere blevne piskede til, hvad vi ere; vi have maattet vænne os til at producere for det udenlandske Marked, og derved have vi drevet vore Produkter op til den Højde, de staa paa. Vi have skabt os vort Værn ved vor Dygtighed. Nu er det jo saaledes, at Industrien ikke vilde kunne konkurrere med Udlandets Industri, hvis Tolden ikke var. Er det saa ikke rimeligt, at der bliver slaaet noget af Tolden af Hensyn til os? Hvis det skete, vilde Industrien ogsaa komme til at anstrenge sig noget mere, og saa vilde Industrien maaske ogsaa præstere noget dygtigere. Der er et gammelt romersk Ord, der siger: Folkets Røst Guds Røst. Nu har Regeringen og de ledende i Landet i flere Aar hørt Folkets Røst, men tilsyneladende har man ikke set, at de have rettet sig derefter, men naar de ikke ville høre efter den Røst, ville de komme til at høste bitre Erfaringer. Nu lyder der en Røst i Provinserne, der siger: Vi ville have Afslag i Skatterne; jeg vil derfor haabe, at Regeringen vil tage Hensyn til denne Røst, inden den kommer til at høste alt for bitre Erfaringer.

P. T. Nielsen: Ved Begyndelsen af denne Finanslovbehandling blev der fra enkelte Medlemmer brugt en Vending omtrent som saa, at man skulde ikke ved denne 1ste Behandling komme ind paa en Omtale af Enkeltheder i Lovforslaget, for det vilde der blive Lejlighed til senere. Ved at se nærmere efter, opdagede jeg, at de Medlemmer, der brugte denne Vending, ere blandt dem, som i tidligere Aar have været Medlemmer af Finansudvalget, og da der er en vis Sandsynlighed for, at de ogsaa i Aar kunne blive Medlemmer af Finansudvalget, ville de selvfølgelig faa rig Lejlighed til senere at komme ind paa Forslagets Enkeltheder. Derimod finder jeg nok, der kunde være Anledning for os andre, som ikke faa saa rig Lejlighed i saa Henseende, til at komme ind paa Enkeltheder. Det har der ogsaa været Lejlighed til, og den er benyttet i udstrakt Grad under de foregaaende Dages Forhandlinger, og jeg skal følge Sporet, uden at jeg dog skal komme ind paa at omtale noget, som

særlig i speciel Grad vedrører min Valgkreds, men de Spørgsmaal, jeg ønsker at berøre, ere mere noget, der er fælles for det danske Landbrug i Almindelighed, det er nogle Poster paa Landbrugsministeriets Budget, som jeg ønsker at omtale.

Maa jeg da begynde med at udtale min Paaskønnelse over den Forhøjelse, der er foreslaaet under II. A. 3. til Foretagelsen af Forsøg i Plantekultur og til den dertil knyttede Konsulentvirksomhed. Forhøjelsen er godt 16,000 Kr. og hele Posten gaar saa godt og vel op til 63,000 Kr. Ved Finanslovens 2den Behandling i Fjor tillod jeg mig at anbefale, at der ydedes et større Tilskud i dette Øjemed, og det er selvfølgelig derfor med saa meget større Tilfredsstillelse, at jeg ser, at der i Aar foreslaas en Forhøjelse og netop paa de Punkter, som jeg den Gang anbefalede. Hele denne Forsøgsvirksomhed, der indlededes ved nu afdøde Konsulent P. Nielsens geniale og dog saa praktiske Maade at tage Tingene paa, har haft en uvurderlig Betydning for det danske Landbrug. Der er ikke Tvivl om, at der gennem denne Forsøgsvirksomhed er vist Veje til at skabe ny Værdier, og der er ingen Tvivl om, at disse Værdier ere blevne skabte i stor Udstrækning.

Tallene for vor Overskudsudførsel ere i saa Henseende talende. At danske Landmænd trods vigende Konjunkturer dog fra Aar til Aar have kunnet fremstille og udføre for flere Mill. Kr. mere, har naturligvis flere Aarsager, og selvfølgelig ogsaa for en Del sin Aarsag i, at vort Husdyrbrug er bleven bedre, og at Oplysningen paa mangfoldige Omraader er bleven større, men det skyldes særlig en forøget Avl af Landbrugets Raaprodukter, og det er min Overbevisning, at naar Produktion af Raaprodukter som Korn, Græs og Roer er bleven forøget, skyldtes det i den allervæsentligste Grad disse Forsøg paa Planteulturens Omraade, og saa betegne Tallene endda ikke hele den Udvikling, der her har fundet Sted. Der er ikke Tvivl om, at det udenlandske Forbrug og særlig Byernes Forbrug i de senere Aar har været stadig stigende ogsaa af Landbrugsprodukterne, men deraf at drage den Slutning, at Byernes Forbrug skulde spille nogen Rolle eller